

243
 ex quo enim homo de peccato mortali pmissio p̄trius est a h̄z p̄positum p̄fite-
 di tpe ordinato ab ec̄cia nec apl̄i p̄ponit reciduarē iā absolutus ē a p̄cō
 Et si casus mortis adueniret in q̄ sacerdotis cop̄iā h̄c nō possz puto q̄ nō
 p̄deret ex q̄ ex cōtemptu nō obmississet

AD. vij. sic p̄cedit. Videt̄ em̄ q̄ ex p̄cepto ip̄e sacerdos prochie nō
 teneat credere soli v̄lo suo subdito dic̄ti se esse religioso cōfessuz ha-
 tenti auctoritatē absoluendi. q̄ fr̄q̄nter in cōfessione aliqui cōterūt q̄ p̄
 cōtriti nō fuerūt. S; sacerdos d; suū subditū q̄ntū p̄r ad bonū induc̄. er-
 go omnino d; ab eo exp̄tere ut sibi cōfiteat̄. **P**̄ rectori ec̄cie d; p̄. r̄. vij.
 Diligent̄ cognosce vultū peccatis tui. S; nullo mō meli⁹ p̄t cognoscere q̄ p̄
 cōfessionem. ergo omnino d; ab eis exigē ut sibi cōfiteant̄. **P**̄ illud qd̄ da-
 tur alicui apl̄ius nō est in p̄tate d̄atis. post q̄ ergo prochia p̄missa ē sacer-
 doti nō remanet om̄pli⁹ in p̄tate ip̄e vel ep̄i. sp̄ ergo p̄r req̄ere ut eius sub-
 diti sibi cōfiteant̄. **I**n cōtrariū est. q̄ si sibi cōfiteret̄ possz dic̄ q̄ vellet et
 teneat ei credere. ergo dic̄ti sibi se esse cōfessum religioso h̄nti auctori-
 tatem credere tenet̄. **R.** dic̄du m. q̄ in foro iudiciali credit̄ hoi p̄ra se h̄ n̄
 p̄ se. **I**n foro autē penitētie credit̄ hoi p̄ se a p̄ra se. **S**i ergo aliq̄s peccat a
 suo sacerdote sac̄mentū eucharistie dic̄do se esse cōfessum religioso haben-
 ti auctoritatē. si scit in eo esse imped̄imentū ad p̄ceptionē eucharistie pa-
 nēs ad for̄ iudiciale. puta q̄ scit vel credit eū esse ex cōmunicatum nō tenet̄ si-
 bi credere n̄ de absolute sibi cōfiteat̄. **S**i v̄o scit in eo esse imped̄imentū p̄ti-
 nēs ad for̄ penitētie puta p̄c̄m tenet̄ sibi credere a iniuste agit se a si de-
 negat sibi eucharistiā. ex q̄ p̄hibet se esse cōfessum a absolutū esse ab eo qui
 absolue potuit vel auctoritate apl̄ica vel ep̄i. **A**d primū ergo est dic̄duz
 q̄ illud bonū qd̄ in cōfessione hoies cōsequūtur iā illud cōsecutus est q̄ p̄fel-
 sū se d̄t si verū d̄t. si autē falsū d̄t pari ratiōe poterat falsū dic̄ere cōfite-
 sibi. nec p̄t alicuius hois auctoritate q̄s cōpelli ad cōfite-ndū p̄c̄m qd̄ alteri
 p̄fessus ē q̄ absolue potuit. **A**d ij. est dic̄du m. q̄ rector ec̄cie vultū peccat̄
 sui diligent̄ d; agnosce considerādo exteri⁹ vitā eius s; p̄ modū confessi-
 onis nō p̄t aliter scrutari n̄ q̄ credat illa q̄ ab eo dic̄antur sibi. **A**d terciū
 est dic̄du m. q̄ prochia nō dat̄ sacerdoti in suū cōmodū h̄ in cōmodum s̄b-
 dito. a iō in cōmodū illoz possūt alij sacerdotes ordinari ad eoz instructi-
 onē et absolute p̄t sup̄iorem pastorem qui de omnibus curā habet

Questio lxvi. De p̄uilegiōz largitione.

Quoniam p̄siderandū est de p̄uilegiōz largitione. Circa qd̄ que-
 rūt̄ q̄tuor. Primo verū p̄uilegiū a p̄ indulḡti p̄sidius tene
 diffinit̄. Secūdo verū p̄ lege p̄uilegiōz vti d̄cat in ec̄cia. Terc̄a
 Verū solus p̄ p̄uilegiū cōcedere possit. Quarto verū pape p̄uilegiū p̄ eius
 successorem possit renouari